

вдругый день ся учи. Нъ мама ми казва, че ако да бѣше все да играѣ, тогава и праздници-ти не щяхъ да ми сѣ толкова драгы. Ахъ! колко ли има още до сырницѣ, иска ми ся да знаѣ.

Така ли бѣше на водици шѣлѣ годинѣ? Раскажѣше, дѣца, какъ ся е кръшилѣ Спасишель.

2-й февруарий.

Днесъ е голѣмъ праздникъ — Срѣтение Господне. Тейко ни прочете отъ Евангелие-то, какъ Святи-Симеонъ посрѣщилѣ Спасителя въ храма. Тогава баба порони сълзы и полюби вси чкы ны. Послѣ много мыслихъ: защо ся расплака баба?

Зима-та ми омръзнѣ. Дни-ты станѣхъ доста голѣмы, слѣнце-то все още грѣе слабо. Сырница е близичко. Лани тя бѣше пò-рано. — Ахъ, дано дойде пò-скоро пролѣтъ!

ПРОЛѢТЬ.

Чяканіе пролѣтъ.

Зимѣ по полета-та не трѣсѣте цвѣте; вси чка-та земя тогава е покрита съ снѣжнѣ покрывкѣ. Цвѣтя-та почивать на тепло подъ снѣга; кога ли тыя щѣть ся събудять пакъ? Та неще всякога да е снѣгъ и вихрушка; ще стане и тепло, щѣть дойдѣтъ и хубавы дни. По полета-та ще трѣгне пролѣтъ: да буди